

Publicerad 2006-04-14 21:04 av månsken

I nattens fruktan, lider hon av saknaden.

I stjärnornas tindrande ensamhet
lyser saknaden upp hennes värld,
så långt bort.

Längtan, som bara existerar i hennes händer,
saknaden att inte hålla i hans händer,
hon lever på minnen, mysiga stunder
så sköra, men så skimmrande vackra.

Kom tillbaka!

Hennes hjärta skriker ut hans namn,
riktat till ensamheten,

I nattens fruktan ristar hon in hans namn,
I nattens sken, ekar hans namn

om

och

om

igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren månsken med Poeter.se id #6835 innehar upphovsrätten